

Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü
Yaylı Çalgılar Anasanat Dalı

**ALEXANDER KONSTANTİNOVİCH GLAZUNOV'UN YAŞAMI VE
OPUS 82 LA MİNÖR KEMAN KONÇERTOSU'NUN İNCELENMESİ**

Anıl Arda Karakaya

Yüksek Lisans Sanat Çalışması Raporu

Ankara, 2015

ALEXANDER KONSTANTİNOVİCH GLAZUNOV'UN YAŞAMI VE
OPUS 82 LA MİNÖR KEMAN KONÇERTOSU'NUN İNCELENMESİ

Anıl Arda Karakaya

Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü
Yaylı Çalgılar Anasanat Dalı

Yüksek Lisans Sanat Çalışması Raporu

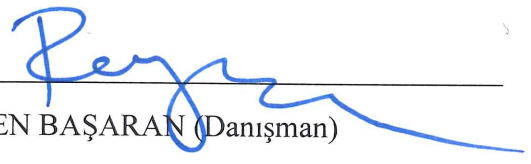
Ankara, 2015

KABUL VE ONAY

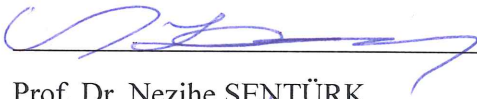
Anıl Arda KARAKAYA tarafından hazırlanan “Alexander Konstantinovich Glazunov’un Yaşamı ve Opus 82 La Minör Keman Konçertosu’nun İncelenmesi” başlıklı bu çalışma, 19/06/2015 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından Yüksek Lisans Sanat Çalışması Raporu olarak kabul edilmiştir.

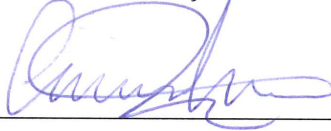
Prof. Ebru KARAAĞAÇ(Başkan)

Prof. Reyhan YÜCELEN BAŞARAN (Danışman)

Prof. Dr. Nezihe ŞENTÜRK

Doç. Ceylan KABAKÇI

Doç. Eylem ÖNDER BAŞARIR

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

Prof. Dr. Türev BERKİ

Enstitü Müdürü

BİLDİRİM

Hazırladığım raporun tamamen kendi çalışmam olduğunu ve her alıntıya kaynak gösterdiğimi taahhüt eder, tezimin kağıt ve elektronik kopyalarının Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü arşivlerinde aşağıda belirttiğim koşullarda saklanmasına izin verdiğimi onaylarım:

X Raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir.

☐ Raporum sadece Hacettepe Üniversitesi yerleşkelerinden erişime açılabilir.

☐ Raporumun yıl süreyle erişime açılmasını istemiyorum. Bu sürenin sonunda uzatma için başvuruda bulunmadığım takdirde, tezimin/raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir.

19/06/2015

Anıl Arda KARAKAYA

TEŞEKKÜR

Bu çalışmanın ortaya çıkmasına büyük katkı sağlayıp bilgi ve tecrübeleri ile çalışmama yön veren sayın Prof. Reyhan YÜCELEN BAŞARAN'a ve çalışma süreci boyunca yardımlarını esirgemeyip katkıda bulunan Öğretim Görevlisi Ali ALİZADE'ye en içten teşekkürlerimi sunarım.

ÖZET

KARAKAYA, Anıl Arda. *Alexander Konstantinovich Glazunov'un Yaşamı Ve Opus 82 La Minör Keman Konçertosu'nun İncelenmesi*, Yüksek Lisans Sanat Çalışması Raporu, Ankara, 2015.

10 Ağustos 1865'de St. Petersburg'da doğan Alexander Konstantinovich Glazunov, Rus romantik müziğinin son temsilcilerindendir. Hocası Rimski-Korsakov'un izinden gitmiş ve Rus müziği geleneklerine bağlı kalarak, kendi yaşadığı döneme ve bugüne damgasını vuran eserler vermiştir. Aynı zamanda St. Petersburg Konservatuarı'nda otuz yıla yakın hocalık ve yöneticilik yapmış ve aralarında ünlü besteci Dimitri Shostakovich'in de bulunduğu pek çok sanatçının yetiştirilmesine katkıda bulunmuştur. Glazunov'un en bilinen eserleri arasında opus 57 "Raymonda" ve opus 67 "Mevsimler" baleleri, opus 109 saksafon konçertosu ve bu araştırmanın konusu olan Opus 82 La Minör Keman Konçertosu gelmektedir.

Keman konçertosu 1904'de yazılmış, ünlü kemancı ve pedagog Leopold Auer'e adanmıştır. İlk seslendirilişi de 1905 yılında yine Leopold Auer tarafından, bestecinin yönetiminde, St. Petersburg'da gerçekleştirilmiştir. Çoğu kemancının repertuvarında yer almakta ve konserlerde sıklıkla seslendirilmektedir. Usta kemancıların çoğu bu konçertonun kaydını gerçekleştirmiştir.

Bu çalışmada, Alexander Konstantinovich Glazunov'un hayatı ve müziği ayrıntılı şekilde tetkik edilmiş, Opus 82 La Minör Keman Konçertosu müzikal yönden detaylıca incelenmiştir. Eseri çalacak veya çalıştıracak kemancıların, besteci ve konçerto hakkında ayrıntılı bilgi edinmeleri ve icra sanatında daha bilinçli olmaları amaçlanmıştır.

Anahtar Sözcükler

Glazunov, Keman, Konçerto, opus 82

ABSTRACT

KARAKAYA, Anıl Arda. *The Life of Alexander Konstantinovich Glazunov and the Examination of the Opus 82 Violin Concerto in A Minor*, Post-Graduate Art Work Report, Ankara, 2015.

Alexander Konstantinovich Glazunov, who was born in St. Petersburg on 10 August 1865, is one of the last representatives of Russian romantic music. He followed in the footsteps of his tutor Rimski-Korsakov and by staying devoted to the traditions of Russian music, created works that left a mark on the period he lived in and on today. At the same time, he worked as a teacher and administrator at the St. Petersburg Conservatory for nearly thirty years and contributed to the raising of many artists among which the famous composer Dimitri Shostakovich also exists. Among the most well-known works of Glazunov are opus 57 “Raymonda” and opus 67 “The Seasons” ballets, opus 109 saxophone concerto and opus 82 Violin Concerto in A Minor.

The violin concerto was written in 1904 and dedicated to the famous violinist and pedagogue Leopold Auer. Its first playing was held in 1905 again by Leopold Auer, under the conduction of the composer in St. Petersburg. It can be found in the repertory of many violinists and are played frequently in concerts. Many of the professional violin players have made the recording of this concerto.

In this paper, the life and music of Alexander Konstantinovich Glazunov has been examined and the Opus 82 Violin Concerto in A Minor has been observed in detail. It aims for violinists to play or teach the concerto to obtain detailed information on the composer and concerto and for them to be more conscious in their artistic performance.

Keywords

Glazunov, Violin, Concert, opus 82

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY	i
BİLDİRİM	ii
TEŞEKKÜR	iii
ÖZET.....	iv
ABSTRACT	v
İÇİNDEKİLER	vi
GİRİŞ	1
1.BÖLÜM :GİRİŞ	1
1.1. Giriş.....	1
1.2. Amaç	2
1.2.1. Araştırmanın Amacı	2
1.2.2. Araştırmanın Önemi.....	2
1.2.3. Araştırmanın Yöntemi.....	3
2. BÖLÜM: ALEXANDER KONSTANTİNOVİCH GLAZUNOV	
2.1. HAYATI.....	4
2.2. ESERLERİ	11
2.2.1.Baleleri	11
2.2.2.Orkestra Eserleri.....	11
2.2.3.Oda Müziği Eserleri	13
2.2.4. Solo Çalgı için Eserleri	14
2.2.4. Piyano Eserleri	14
2.2.6. Vokal ve Koro Eserleri	15
3. ALEXANDER KONSTANTİNOVİCH GLAZUNOV’UN OPUS 82 LA MİNÖR KEMAN KONÇERTOSU’NUN İNCELENMESİ.....	16
4. BÖLÜM: SONUÇ	24

KAYNAKÇA	25
-----------------------	-----------

EKLER

1. BÖLÜM: GİRİŞ

1.1. GİRİŞ

Müzikte ulusalcılık deyince, ilk akla gelen ülkelerden biri şüphesiz Rusya'dır. Köklü bir geçmişi, büyük bir kültürel birikimi olan Rusya, sanat dünyasına sayısız sanatçı ve eser kazandırmıştır. Rusya'da 19. yüzyılda sosyal ve siyasal gelişmeler ve Rusya'nın çeşitli etnik toplulukları barındırması, Rus müziğini etkileyen en önemli unsurlardır. Rus ulusal müziğinin temelini atan kişi Mihail İvanoviç Glinka (1804-1857) olarak gösterilmektedir. Bugün Rus müziği neredeyse her şeyi Rus Beşleri adlı gruba borçludur. Mily Alexeyevich Balakirev (1837-1910) , Alexander Porfiryeviç Borodin (1833-1887), César Antonovich Cui (1835-1918), Modest Musorgksi (1839-1881) ve Nikolay Andreyevich Rimski-Korsakov'dan (1844-1908) oluşan, Glinka'yı Rus müziğinin babası olarak kabul eden besteciler grubu olan Rus Beşleri, batının geleneksel müzik tekniğini değil de, kendilerine özgü bir müzik tekniği geliştirmeyi hedeflemişlerdir.

Ekim devriminden sonra, ekonomik ve toplumsal yapıdaki değişimler, devlet başkanı Lenin'in sanat halkındır yönündeki görüşleri ve dünyaca ünlü yazar Maksim Gorki'nin toplumcu gerçekçilik ilkesi de Rus müziğini etkilemiştir. Devlet Başkanı Stalin zamanında baskılardan gelişemeyen Rus müziği, Stalin'in ölümünden sonra, Sovyet bestecileri üzerindeki baskının azalması ve batı ülkeleri arasında sanatçı değişimlerinin başlaması ile gelişmeye başlamıştır.

Birinci Dünya Savaşı'ndan önce Rusya'da iki ayrı geleneğe bağlı kalınıyordu. Bunlar, Tschaikovsky'nin batılılaşmasını sürdüren Moskova Okulu ile Rimski-Korsakov'un önderliğindeki St. Petersburg Okulu'ydu (Kütahyalı, 1981, S.53-55). Rimski-Korsakov'un en önemli öğrencisi olan Alexander Konstantinovich Glazunov, St. Petersburg Okulu'nun en önemli temsilcilerinden birisi olmuştur. Glazunov eserlerinde Rus destanları, halk şarkıları ve Rus halkının kültürel dokusunu yansıtır. Besteciliği ve orkestra şefliğinin yanı sıra St. Petersburg Konservatuarı'nda uzun yıllar hocalık ve yöneticilik yapmış ve pek çok sanatçı yetişmesine katkıda bulunmuştur. Glazunov'un yaşadığı yıllar, Rus romantik müziğinin en zengin dönemleri olmuştur.

Glazunov, çok sayıda senfoni, bale, oda müziği, koro eserleri ve konçertolar bestelemiştir. En ünlü eserleri, opus 57 “Raymonda” ve opus 67 “Mevsimler” baleleri, opus 109 Mi bemol majör saksafon konçertosu ve bu araştırmanın konusu olan opus 82 La minör keman konçertosudur. En ünlü romantik Rus keman konçertolarından olan bu konçertoyu ilk bakışta, çoğu büyük keman konçertosundan ayıran en önemli özelliği, besteleniş formudur. Tchaikovsky, Brahms, Beethoven, Mendelssohn, Sibelius gibi ünlü keman konçertoları, alışlagelmiş üç bölümden oluşmasına karşın, Glazunov keman konçertosunun kesintisiz devam eden iki bölümden oluştuğu da düşünülebilir. Bu çalışmada Alexander Konstantinovich Glazunov’un yaşamı, müziği ve son olarak da Opus 82 La Minör Keman Konçertosu detaylı incelenmiştir.

1.2. AMAÇ

1.2.1. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, konu ile ilgili Türkçe kaynak azlığı nedeniyle, yararlanılabilecek bir kaynak oluşturmak, Alexander Konstantinovich Glazunov’un yaşamının ve Opus 82 La Minör Keman Konçertosu’nun ayrıntılı bir şekilde incelenmesi, eseri çalışacak veya çalıştıracak kemancıların, eserleri ve besteciyle ilgili ayrıntılı bilgi edinebilmelerini sağlamaktır. Glazunov’un keman konçertosunun detaylıca incelenmesiyle, icracılar tarafından müzikal yönden daha anlaşılabilir olunmasına, icra edilme sanatında daha bilinçli olunmasına katkı sağlamaktır.

1.2.2. Araştırmanın Önemi

Bu araştırma, Opus 82 La Minör Keman Konçertosu’nun daha iyi tanınmasını sağlamak, eseri çalışmak isteyen icracı veya öğrenciler için başvurabilecekleri bir referans kaynağı olması amacıyla yapılmıştır. Bu çalışma, incelenen eserin en çok seslendirilen keman konçertolardan biri olması ve daha önce bu konuda ne yabancı ne de Türkçe bir çalışma veya analiz yapılmadığından dolayı önem taşımaktadır.

1.2.3. Araştırmanın Yöntemi

1.2.3.1.Araştırmanın Modeli: Araştırma kaynak tarama ve analiz yöntemlerinden oluşup, betimsel bir çalışma olma özelliğine sahiptir.

1.2.3.2.Verilerin Toplanması: Veriler, kaynakçada belirtilen kaynaklar incelenmiş, eserin analizi yapılmış ve konu ile ilgili araştırmaları olan kişilerden bilgi alınarak toplanmıştır.

1.2.3.3.Çalışma Grubu: Bu araştırmanın çalışma grubunu Alexander Konstantinovich Glazunov'un yaşamı, müziği ve keman konçertoları oluşturmaktadır.

1.2.3.4.Çalışma Eseri: Bu araştırmanın eserini Alexander Konstantinovich Glazunov'un Opus 82 La Minör Keman Konçertosu oluşturmaktadır.

1.2.3.4.5.Sınırlılıklar: Opus 82 La Minör Keman Konçertosu'nun müzikal formu üzerinden genel bir analizi gerçekleştirilmiştir.

2. BÖLÜM: ALEXANDER KONSTANTİNOVİCH GLAZUNOV

2.1. HAYATI

10 Ağustos 1865’de St. Petersburg’da doğdu. Köklü ve zengin bir aileden geliyordu. Babası Konstantin Il’ich Glazunov, meşhur bir editör ve o dönem St. Petersburg’un en ünlü yayınevinin sahibiydi. Keman ve piyano da çalardı. Annesi Elena Pavlovna Turigina ise başarılı bir piyanistti. Evlerinde sürekli müzik vardı. Glazunov, küçük yaşından itibaren müzik olan bir ortamda yetişti. 9 yaşındayken annesi o zamanın en iyi piyano öğretmeni olan “Nadezda Grigor’evna Holodkova” yı, Glazunov’ a ders vermesi için tuttu. Daha sonra 12 yaşındayken Nartzissoovich Elenkovskiy ile piyano çalışmaya devam etti. 1878’ de ilk eserini yazdı. Annesi oğlunun bu bestelerini Mily Balakirev’ e (1837-1910) gösterdi. Balakirev onda büyük bir yetenek gördü ve onu çalışmalarına devam etmek üzere Nikolay Rimski-Korsakov (1844-1908) ’a yönlendirdi. 23 Aralık 1879’da Rimski-Korsakov ile armoni, kontrpuan, orkestrasyon ve kompozisyon çalışmaya başladı. 13 yaşına geldiğinde piyano, çello ve keman çalabiliyordu.

Nisan 1881’de birinci senfonisini yazmıştır. Bu senfoniye, hocası Rimski-Korsakov’a ithaf etmiştir. 29 Mart 1882’de ücretsiz müzik okulunun 43. konserinde, Balakirev yönetiminde, birinci senfonisinin prömiyeri gerçekleştirildi. Dinleyenler arasında St. Petersburg Konservatuarı’nın kurucusu, ünlü piyanist ve besteci Anton Rubinstein’da (1829-1894) vardı. Konser çok başarılı geçmişti. Konser sonrası sahnede okul kıyafetleriyle selam veren bir çocuk gören herkes çok şaşırmıştı. 1883’de liseden mezun olan Glazunov, bir süre St. Petersburg Üniversitesi’nin Tarih ve Edebiyat Fakültesi’ne özel öğrenci olarak devam etmiş fakat daha sonra bu eğitimini bırakarak tamamen müziğe yönelmiştir.

Birinci senfoninin başarısı, Mitrofan Petrovich Belyayev (1836-1903)’in dikkatini çekti. Belyayev çok zengin bir işadamıydı. Sanata çok büyük destek verirdi. Glazunov’a da hayatı boyunca her açıdan destek vermiştir. Belyayev sayesinde eserleri basılmaya ve çalınmaya başlanmıştır. Pek çok ünlü müzisyenle onun sayesinde tanışmıştır. Belyayev’in evinde her cuma konserler olurdu. Bu konserlerde, Rusya’nın en büyük müzisyenleri olurdu. Glazunov genç yaşına rağmen, Anatoly Lyadov (1855-1914)

Joseph Vitols (1863-1948) ve Felix Blumenfeld (1863-1931) gibi ünlü isimler ile birlikte, bu topluluğun önemli bir üyesi olmuştur. Belyayev sayesinde Rus Beşleri'nin üyeleri ile de tanışma fırsatı bulmuştur.

Belyayev, Glazunov'un birinci senfonisinin Avrupa'da da çalınması için oldukça istekliydi. 1883 yaz ayında Almanya'ya giderek Alexander Borodin (1833-1887) 'in, referans mektubunu Franz Liszt (1811-1886) ve Carl Riedel' e (1827-1888) sundu. Belyayev, 27 Mart 1884'te S. Petersburg'da Rimski-Korsakov yönetiminde Petropavlosky okulunun büyük salonunda, sadece Glazunov'un eserlerinden oluşan bir konser düzenledi. Bu konser 1885'de başlayan ve uzun yıllar devam eden "Rus Senfoni Konserleri" nin başlamasına vesile olmuştur. Belyayev'in 1883'deki çabaları neticesinde, Franz Liszt, Glazunov'un birincisi senfonisini Allgemeiner Deutscher Musikverein'in gala konserinde çalınmak üzere seçmişti. Bu vesileyle Belyayev, Avrupa ve Akdeniz gezisinin ilk durağı olarak Weimar'ı seçmişti.

Belyayev ve Glazunov 20 Mayıs 1884'de St. Petersburg'dan Avrupa'ya doğru yola çıktılar. Birinci senfonisinin Rusya dışında ilk seslendirilişi 29 Mayıs 1884'de Karl Müller-Hartung yönetiminde Almanya'da gerçekleştirildi. Liszt ile tanışan ve ona çalma fırsatı bulan Glazunov için bu olay hayatında önemli bir yere sahip olmuştur. Opus 16, Fa Diyez Minör İkinci Senfonisi'ni (1886) Liszt'e ithaf etmiştir. Bu senfonisinde Liszt'in etkisi hissedilir. Glazunov ve Belyayev çıktıkları yolculuğa Almanya, İsviçre, Fransa, İspanya ve Kuzey Afrika- Morocco ile devam ettiler. Bu gezi sırasında Glazunov başka ulusların müziklerini dinleyip inceleme fırsatı buldu. İspanya'da bulunduğu sırada "Mutluyum, halk müziği dışında bir şey dinlemiyorum" demiştir. Tangier kentinde de Arap müziğini inceleme fırsatı bulmuştur.

Glazunov, 4 Temmuz 1884'te Belyayev ile, eserlerini basmak için bir anlaşma imzalamıştır. Bu anlaşma, dünyaca ünlü "M.P. Belaieff" müzik yayınevinin kurulmasına vesile olmuştur. "M.P. Belaieff" matbaasında ilk olarak, Glazunov'un "Yunan Ezgileri Üzerine Uvertür" (op.3, no.1, 1882)'ü basılmıştır. Ekim 1884'de Tschaikovsky'nin, Eugene Onegin operasını yönetmek için St. Petersburg'a geldiği sırada, Sergey Taneyev (1856-1915) sayesinde Tschaikovsky ile tanışmış ve onun da ilgisini çekmiştir.

6 Kasım 1884'de Belyayev, St. Petersburg kütüphanesine yüklü bir miktar para bağışlamış ve bu paranın faizi ile bestecilere ödüller verilmesini istemiştir. Bu ödüller daha sonra “Glinka Ödülü” olarak anılmaya başlanmıştır. Glazunov, 1885'de opus 1, Re Major Birinci Kuarteti (1881-1882) ile bu ödülü almış ve kazandığı bütün parayı Modest Musorgski (1839-1881)'nin heykelinin yapımına bağışlamıştır. 1903'e kadar her sene Glinka Ödülü'nü almıştır.

1887'de Borodin'in aniden ölmesi üzerine tamamlayamadığı Prens Igor operasını Rimsky-Korsakov ile birlikte tamamladılar. Bu operanın dışında Glazunov, Borodin'in üçüncü senfonisinin de iki bölümünü tamamlamıştır.

22 Ekim 1888'de ilk kez şef olarak sahneye çıkmış ve Rus Senfoni Konserleri'nde kendi bestesi olan “Lyrical Poem” ini yönetmiştir. 1890'larda hem şef hem de besteci olarak artık ünü iyice yayılmıştı. Avrupa'da kendi eserlerini yönetmeye başlamıştı. 1896 ve 1897'de, Alman gezisi sırasında yaşadığı izlenimlerin etkisiyle, üç perdelik “Raymonda” balesini yazdı. 1898'de St. Petersburg Mariinsky Tiyatrosu'nda prömiyeri yapıldı. Glazunov balelerinde, Tschaikovsky ile başlayan balenin senfonikleştirilmesi geleneğini devam ettirir. 1899 yılında tek perdelik “Mevsimler” balesini yazdı. Bu eserinde Glazunov'un orkestrasyondaki başarısı göze çarpar.

1899'da St. Petersburg Konservatuvarı'nda orkestrasyon ve partitür okuma profesörlüğüne atanarak, pedagojik aktivitelerine başlamış oldu. Neredeyse 30 yıl boyunca bu konservatuvarda hem hocalık hem de daha sonraları yöneticilik yaptı. 22 Aralık 1903'de Belyayev'in ölümü üzerine, onun vasiyeti ile Korsakov ve Lyadov ile birlikte Belyayev'in işlerinin başına geçtiler. Belyayev'in yürüttüğü, Glinka Ödülü, “M.P Belaieff Yayınevi” nin yönetimi Cuma Konserleri gibi işleri devam ettirdiler.

Besteci, Aralık 1905'te 40 yaşındayken, St. Petersburg Konservatuvarı'nın müdürlüğüne atandı. 1905'de siyasi karışıklıklar yaşanıyordu. Sürekli öğrenci eylemleri oluyordu. Konservatuvar Rus müzik camiasına bağlıydı. Öğrenciler konservatuvarın özerk bir kurum olmasını istiyorlardı. Konservatuvar ikiye bölündü. Glazunov açık ve net bir şekilde öğrencilerin tarafında olduğunu belirtti. O da konservatuvarın özerk bir kurum olmasını istiyordu. Bu olaylar devam ederken Rimski-Korsakov siyasi görüşü

nedeniyle okuldan atılmıştı. Glazunov, Lyadov ve Blumenfeld, Rimsky-Korsakov'un atılmasına tepki olarak görevlerinden ayrıldı.

Birkaç gün sonra Glazunov, konservatuvar öğrencilerinin katkısıyla Rimsky-Korsakov'un "Ölümsüz Kaschey" operasını yönetti. Bu temsil planlanmamış bir eyleme dönüştü. Bu eylemin neticesinde, 1905'te St. Petersburg konservatuvarı artık özerk bir kurum; Glazunov da seçilerek gelen ilk müdür olmuştu. Öğrenciler Glazunov'u çok severlerdi. Glazunov kendisini öğrencilere adamıştı. Yetenekli fakir öğrencilere kendi müdür maaşından burslar verirdi. Okulda olan her şeyden sorumluydu. Her sınava katılmak gerektiğini düşünüyordu. Hatta öyle ki, Mayıs 1910'da, bir ayda 771 öğrenciyi tek tek dinleyip her biri hakkında detaylı raporlar hazırlamıştı. 1904'de Opus 82. La Minör Keman Konçertosu'nu yazdı.

1907'de Rusya ve Avrupa, Glazunov'un 25. sanat yılını kutladı. 1907 baharında, Paris'e gitti. Burada, Rus sanat eleştirmeni ve organizatör Sergey Diaghilev (1872-1929), Paris operasında Glinka'dan Alexander Scriabin (1872-1915)'e kadar Rus bestecilerin eserlerinden oluşan beş konserlik bir festival düzenlemişti. Glazunov bu festivalin son konserini yönetmek için oradaydı. Paris'te bulunduğu o sırada Richard Strauss (1864-1949) ile tanıştı. Paris'ten sonra İngiltere'ye gitti. Oxford ve Cambridge üniversiteleri, Glazunov'a doktor unvanı verdiler. Royal College of Music ve Royal Academy of Music'i ziyaret etmiş ve o okulların müfredatını inceleyerek, St. Petersburg Konservatuvarı için fikirler edinmişti.

Haziran sonunda İngiltere'den ayrılarak, Strasbourg, Brüksel, Mannheim, Heidelberg, Kissingen, Berlin ve Leipzig'i ziyaret etti. Artık 20. yüzyıl başlarında dünyaca ünlü bir besteci olarak kabul ediliyordu. Bu yıllar aynı zamanda Glazunov için sıkıntılı yıllardı. Pek çok arkadaşını kaybetmişti. 1906'da ünlü eleştirmen ve Rus Beşleri'nin müzikoloğu Vladimir Stassof (1824-1906) 1908'de Rimski-Korsakov, birkaç sene sonra ise iki yakın arkadaşı Lyadov ve Taneyev'i kaybetti. 1913'de kardeşi Dmitry, bir yıl sonra da babası Konstantin İll'ich'i kaybetti. Yalnız kalmıştı. Glazunov'un bir özel hayatı yoktu. Hala annesi ile yaşıyordu. Yeni bestecileri pek sıcak karşılamıyordu. Modern müzikten önce, eski müziği bilmek gerektiğine inanıyordu. Dimitri Shostakovich'i bunlardan ayrı tutardı. Ona özel bir ilgisi vardı.

Ekim 1917’de Rus devrimi olmuştu. Pek çok büyük Rus müzisyeni ülkesinden kaçmayı seçmişti fakat Glazunov St. Petersburg’da kalarak işine aynı yoğunlukla devam etti. Sovyetler Birliği Maarif Bakanı Anatoly Lunacharsky (1875-1933) ile arası iyiydi. 12 Temmuz 1918’de Lenin’in imzasıyla çıkan yasa ile St. Petersburg Konservatuarı’na yüksek okul statüsü verilmişti. Glazunov artık konservatuarın müdürü değil rektörü olmuştu. Konservatuvara yeni öğretmenler getirilmesini sağladı.

Okul işleri ve orkestra şefliğine yoğunlaştığından dolayı, beste çalışmaları eskiye nazaran azalmıştı. 1920’de St. Petersburg’a gelen genç Amerika’lı besteci George Gershwin (1898-1937) ile tanıştı. Gershwin, Glazunov’a olan hayranlığını “En büyük hayalim, sizinle orkestrasyon çalışmak için Rusya’ya gelmek” sözleriyle belirtmiştir. 1922’de, 40. Sanat yılını kutlamış ve kendisine Rusya’nın sanatçılara verdiği en yüksek paye olan Devlet Sanatçısı ünvanı (People’s artist of Russia) verilmiştir. Şerefine pek çok konserler yapılmış ve Raymonda balesi yeniden sahnelenmiştir.

1928 sonbaharında Franz Schubert’in (1797-1828) 100. Ölüm yıl dönümü dolayısıyla düzenlenen, Viyana’daki bestecilik yarışmasına jüri üyesi olarak davet edilmesi nedeniyle, 15 Haziran 1928’de Viyana’ya, ardından da Prag, Dresden, Leipzig, Weimar, Eisenach ve Bonn’a gitmiştir.

Bu seyahatleri devam ederken hasta olan Glazunov, Gundelsheim’de sanatoryuma giderek bir ay tedavi görmüştü. Bu sırada yurt dışında kalma izin süresi bitmişti. Henüz tam olarak iyileşmediğini, tedavisine devam etmesi gerektiğini ve Rusya’ya sağlam bir şekilde dönmek istediğini söyleyen Glazunov, Sovyetler Birliğine hiç bir zaman geri dönmedi. Kendisi, Rusya’ya geri dönmeme sebebinin ideolojik olarak değil de sağlık sorunları nedeniyle olduğunu söylemişti. Bu beyanı onun, Konservatuvar ve Leningrad Sanat Camiası ile bağlantısının kesilmemesini sağladı. 1930’a kadar hala rektörlüğü devam ediyordu. Yerine vekaleten Rimski-Korsakov’un öğrencisi, Shostakovich’in de hocası olan Maksimilian Steinberg (1883-1946) bakıyordu.

Gundelsheim’daki sanatoryum tedavisinden sonra Paris’e geri dönerek, 19 Aralık 1928’de Pleyel Hall’de orkestra şefi olarak konser verdi. Bu konser çok başarılı geçti. Ocak 1929’da Portekiz ve İspanya’ya gitti. Lizbon Müzisyenler ve Ressamlar Birliği,

Glazunov'u şeref üyesi olarak seçtiler. 1929 yazında, Londra'da, BBC için Wireless Symphony Orchestra'sını yönetti ve kısa bir süre sonra "Columbia Records" için tek perdelik balesi olan opus 67. "Mevsimler"i kaydetti.

Glazunov, Paris'e geri döndü ve 63 yaşında, Olga Nikolaevna Gavrilova ile evlendi. 1929 Kasım ayında ilk kez Amerika'ya gitti. 21 Kasım 1929'da Detroit Senfoni Orkestrası'nı yönetti. Aynı turne kapsamında New York, Boston ve Chicago'da 6 konser daha verdi. 3 Aralık'ta Metropolitan Operası'nda kendi eserlerinden oluşan bir konser yönetti. Ünlü piyanist Vladimir Horowitz (1903-1989) ile Rus müziği konserleri yaptılar. Chicago'da hastalanması üzerine birkaç konserini iptal etmek zorunda kaldı. 1930'da Amerika'dan ayrıldı. Amerika'daki konserlerinin sözleşmede yazan ücretini alamadan Paris'e geri döndü. 1930'da doğu Avrupa seferine çıktı. Polonya ve Çek Cumhuriyeti'ne gitti. Varşova, Lodz ve Prag'da konserler verdi. Ardından eşi Olga Nikolaevna Gavrilova ile birlikte Alp Dağları'na istirahat etmeye daha sonra da İsviçre ve Cenevre'ye gittiler. Eylül sonunda Paris'e geri döndüler. Kendine ait bir evi olmayan ve maddi sıkıntılar yaşayan Glazunov, eşi ile birlikte pansiyonda yaşıyordu. 1931'de Paris'teki Rus Konservatuvarı'ndan bir heyet Glazunov'a konservatuvarın başına geçmesini teklif etti. Fakat Glazunov siyasi olarak dikkat çekmemek için bunu kabul etmedi. Çünkü kendisi resmîyette hala Sovyet vatandaşıydı.

1932'de sağlık problemleri iyice artmıştı. Ayakları ağrıyordu. Kendisi romatizma olduğunu düşünse de doktorlar egzama olduğunu söylediler. Egzama o zamanlar tedavi edilemiyordu. Hastalığı sanat hayatını olumsuz etkiliyordu. Kimse onu konser vermek için davet etme riskini almak istemiyordu. Hastalığından uzaklaşmak için Paris'te ünlü Rus izlenimci ressam, Konstantin Korovin'in (1861-1939) sergisinde piyano çaldı. Hastalığına rağmen, opus 109 Saksafon Konçertosu'nu yazmaya devam etti. Rimski-Korsakov'un 25. Ölüm yılı için bir hatıra makalesi yazdı. 1934'de Saksafon konçertosunu tamamlayarak, ünlü Alman saksafoncu Sigurd Raschèr e ithaf etti. Raschèr, İngiltere ve İskandinav ülkelerinde bu konçertoyu pek çok kez seslendirdi.

1935'de gücünü iyice kaybeden Glazunov, konserlerini tamamen iptal etti. Egzaması önce yüzüne daha sonra kulaklarına sıçramıştı. Doktorlar okuma yazmayı yasaklamışlardı. Hastalığı nedeniyle sağ elini kullanamadığından, piyano çalamıyordu.

Hastalığına rağmen “M.P Belaieff Yayınevi” nin 50. yılı dolayısıyla düzenlenen Trio yarışmasında jüri üyesi olarak bulundu. 8 Mart 1936’da fenalaşarak hastaneye yatırıldı ve 21 Mart 1936’da Paris’te öldü.

Aynı gün, “Gaveau Salonu”nda, Eugène Bigot (1888-1965) yönetiminde Orchestre Lamoureux, Glazunov’un 70. yaşını kutlama konseri verecekti. Salon tıka basa doluydu. Konser sırasında şef Eugène Bigot’nun, seyircilere Glazunov’un hayatını kaybettiğini bildirmesi ile birlikte Glazunov’un 70. yaşını kutlama konseri, bir anda anma konserine dönüştü. 21 Mart’ta düzenlenen cenaze törenine dünyanın en tanınmış müzisyenleri katılmış ve cenazesi “Nouveau Cimets de Nevilly” mezarlığına defnedilmiştir. 1972’de Glazunov’un külleri, Sovyetler Birliğinin isteği üzerine Leningrad’a getirilerek “Aleksandro Yevskaya Lavra” mezarlığına defnedilmiştir.

2.2. Eserleri

2.2.1.Baleleri

Op. 57: “Raymonda” 3 perdelik bale (1898)

Op. 61: “Les Ruses d'Amour” (Aşk Hileleri), tek perdelik bale (1900)

Op. 67: “Mevsimler” , tek perdelik bale (1900)

2.2.2.Orkestra Eserleri

Op. 5: Senfoni no.1 Mi major “Slavonian” (1881-1884)

Op. 16: Senfoni no. 2 Fa diyez minör "Liszt'in hatırasına ithafen" (1886)

Op. 33: Senfoni no. 3 Re major (1890)

Op. 48: Senfoni no. 4 Mi bemol major (1893)

Op. 55: Senfoni no. 5 Si bemol major (1895)

Op. 58: Senfoni no. 6 Do minor (1896)

Op. 77: Senfoni no 7 Fa Major "Pastorale" (1902-1903)

Op. 83:Senfoni no. 8 Mi bemol major (1905-1906)

Senfoni no. 9 (tamamlanmadı) (1910)

Op. 3: Uvertür No. 1 "Üç Yunan Teması Üzerine" (1882)

Op. 6: Uvertür No. 2 Re major (1883)

Op. 7: Serenat No. 1 La major (1882)

Op. 8: Bir Kahramanın hatırasına ithafen, orkestra için ağıt (1885)

Op. 9: Suite Caractéristique Re major (1884-1887)

Op. 11: Serenat No. 2 Fa major, küçük orkestra için (1884)

Op. 12: Poème Lyrique Re bemol major (1884-1887)

Op. 13: Stenka Razin, Si minor Senfonik Şiir(1885)

Op. 14: Orkestra için iki parça (1886-1887)

- Op. 18: Orkestra için Mazurka, Sol Major (1888)
- Op. 19: Orman, Do diyez minor orkestra için fantazi(1887)
- Op. 21: Düğün Marşı, Mi bemol major (1889)
- Op. 26A: Slavonya Bayramı, senfonik hikaye (1888)
- Op. 28: Deniz, Mi major orkestra için fantazi (1889)
- Op. 29: Oryantal Rapsodi Sol major (1889)
- Op. 30: Kremlin, üç bölümlü senfonik hikaye (1890)
- Op. 32: "Meditasyon" Re major keman ve orkestra için (1891)
- Op. 34: Bahar Re major senfonik hikaye (1891)
- Op. 45: Karnaval, overture for large orchestra and organ F major (1892)
- Op. 46: Chopiniana, Orkestra suiti (1893)
- Op. 47: Konser Valsi No. 1 Re major (1893)
- Op. 50: Cortège Solennel Re major (1894)
- Op. 51: Konser Valsi No. 2 Fa major (1894)
- Op. 52: Scènes de Ballet, suit (1894)
- Op. 53: From Dark into Light orkestra için fantazi (1894)
- Op. 68: "Pas de Caractère" Raymonda balesinden, Sol major (1899)
- Op. 69: Intermezzo Romantica Re major (1900)
- Op. 73: Solemn Overture (1900)
- Op. 76: Bir Rus Teması Üzerine Marş Mi bemol major (1901)
- Op. 78: Ballade, Fa major (1902)
- Op. 79: Orta Dünyadan, Mi major orkestra suiti (1902)
- Op. 81: Dans Sahnesi, La major (1904)
- Op. 84: Kaderin Şarkısı, Re minor, orkestra için uvertür (1908)

- Op. 85: Orkestra için iki prelüd (1908)
- Op. 86: Rus Fantazisi La major , balalayka ve orkestra için (1906)
- Op. 87: Gogol'un Hatırasına İthafen, Do major Senfonik Prelüd(1909)
- Op. 88: Fin Fantazisi Do major(1909)
- Op. 89: Fin Hikayeleri Mi major(1912)
- Op. 90: Salomé Giriş ve Dans, (1908)
- Op. 91: "Cortège Solennel" Si bemol major(1910)
- Op. 96: "Müttefiklerin İlahisi" (1914-1915)
- Op. 99: Karelya Efsanesi La minor (1916)
- Op. 102:"Masquerada" oyunundan Nina'nın Romansı(1918)
- Op. 95: Music for the drama The King of the Jews after K. K. Romanov (1913)
- Poème épique La minor orkestra için (1933-34)
- Op. 40: Zafer Marşı, Koro ve büyük orkestra için (1892)
- Op. 56: Taç Giyme Töreni İçin Kantat 4 solistli koro, ve orkestra için (1895)
- Op. 65: Pushkin için Kantat koro ve orkestra için (1899)
- Op. 97: Volga Skippers'in Şarkısı, koro ve orkestra için (1918)

2.2.3.Oda Müziği Eserleri

- Op. 1: 1. Yaylı Kuarteti Re major (1881-1882)
- Op. 10: 2. Yaylı Kuarteti Fa major (1884)
- Op. 26: 3. Yaylı Kuarteti Sol major "Quatuor Slave" (1886-1888)
- Op. 64: 4. Yaylı Kuarteti La minor (1894)
- Op. 70: Yaylı Kuartet No. 5 Re minor (1898)
- Op. 106: Yaylı Kuartet No. 6 Si bemol (1920-1921)
- Op. 107: Yaylı Kuartet No. 7 Do major "Hommage au passé" (1930)

Op. 14: Oriental Reverie klarnet ve yaylı kuartet için (1886)

Op. 15: Beş Novelet, yaylı kuartet için (1886)

Op. 35: Suit, Do major, yaylı kuartet için (1887-1891)

Op. 38: In Modo Religioso, trompet, korno ve iki trombon için kuartet (1892)

Op. 39: Quintet, La major cello ve yaylı kuartet için (1891-1892)

Op. 105: Yaylı Kuartet için Ağıt, Re minor M.P. Belyayev'in anısına ithafen(1928)

Op. 109: Saksafon Kuarteti Si bemol major (1932)

2.2.4. Solo Çalgı için Eserleri

Op. 17: Elegy Re bemol major cello ve piyano için(1888)

Op. 24: Rêverie Re bemol major korno ve piyano için (1890)

Op. 32A: Meditation Re major keman ve piyano için (1891)

Op. 44: Elegy Sol minor viyola ve piyano için (1893)

Op. 71: Chant du Ménestrel çello ve piyano için (1900) (Çello ve orkestra versiyonu da vardır.)

Op. 93: Preludium ve Fugue No. 1 Re major org için (1906-1907)

Op. 98: Preludium ve Fugue No. 2 Re minor org için (1914)

Op. 110: Fantasy Sol minor org için (1934-1935)

Albumblatt trompet ve piyano için (1899)

İki klarnet için 10 duet

2.2.5.Piyano Eserleri

Op. 2: "S-A-C-H-A" teması üzerine süit piyano için (1883)

Op. 22: Piyano için iki parça (1889)

Op. 23: S-A-B-E-L-A ismi için vals piyano için (1890)

Op. 25: Preludium ve İki Mazurka piyano için (1888)

Op. 31: Piyano için üç etüd (1891)

- Op. 36: Küçük Vals Re major piyano için (1892)
- Op. 37: Nocturne Re bemol major piyano için (1889)
- Op. 41: Grand Concert Waltz Mi bemol major piyano için (1893)
- Op. 42: Piyano için üç minyatür (1893)
- Op. 43: Salon Waltz Do major piyano için (1893)
- Op. 49: Piyano için üç parça (1894)
- Op. 54: Two Impromptus piyano için (1895)
- Op. 62: Prelude and Fugue Re minor, piyano için (1899)
- Op. 72: Theme and Variations Fa diyez minor piyano için (1900)
- Op. 74: Piyano Sonatı No. 1 Si bemol minor (1901)
- Op. 75: Piyano Sonatı No. 2 Mi minor (1901)
- Op. 101: Dört Prelud ve Füg piyano için (1918-1923)
- Op. 103: “Idylle” Fa diyez major piyano için (1926)
- Op. 104: Fantazi Fa minor iki piyano için (1919-1920)

2.2.6. Vokal ve Koro Eserleri

- Op. 4: Beş Romans, şarkılar (1882-1885)
- Op. 27: Puşkin anısına 2 şarkı (1887-1890)
- Op. 59: 6 Şarkı (1898)
- Op. 60: 6 şarkı (Aleksandr Pushkin ve Apollon Maikov’un şiirlerine romanslar) (1897-1898)
- Op. 63: “Festive Cantata” solo, kadınlar korusu ve sekiz el iki piyano için (1898)
- Op. 66: Puşkin için ilahi kadınlar korusu ve piyano için (1899)
- Op. 80: “Chant Sans Bornes” soprano, alto, piyano için (1900)
- Op. 94: “Love after Shukovsky” koro için (1907)

3. BÖLÜM: ALEXANDER KONSTANTİNOVİCH GLAZUNOV’UN OPUS 82 LA MİNÖR KEMAN KONÇERTOSU’NUN İNCELENMESİ

Glazunov’un opus 82 La Minör Keman Konçertosu, 1904 yılında bestelenmiş ve dönemin ünlü kemancısı ve keman hocası Leopold Auer’e (1845-1930) ithaf edilmiştir. İlk seslendirilişi, 4 Mart 1905’de bestecinin yönetiminde St. Petersburg’da, Auer tarafından gerçekleştirilmiştir. Rusya dışındaki ilk seslendirilişi de Auer’in öğrencisi olan ünlü kemancı Mischa Elman (1891-1967) tarafından gerçekleştirilmiş ve böylece konçertonun Avrupa’da da tanınması sağlanmıştır. Glazunov’un opus 82 La Minör Keman Konçertosu’nu ilk bakışta, çoğu büyük keman konçertosundan ayıran en önemli özelliği, besteleniş formudur. Tchaikovsky, Brahms, Beethoven, Mendelssohn, Sibelius gibi ünlü keman konçertoları, alışlagelmiş üç bölümden oluşmasına karşın, Glazunov keman konçertosunun kesintisiz devam eden iki bölümden oluştuğu da düşünülebilir. Glazunov, opus 100, 2. piyano konçertosunu, opus 108 viyolonsel için konçerto Balat’ını ve opus 109 saksafon konçertosunu da aynı şekilde yazmıştır. Bütün bu konçertoları yaklaşık olarak 20 dakika sürmektedir. Klasik konçerto formundan başka bir form arayışında olmuştur. Çoğu konçertosunda olduğu gibi, keman konçertosunda da amaç solisti ön plana çıkartmaktır. Tschaikovsky veya Brahms’ın keman konçertolarıyla bir kıyaslama yapılırsa, Glazunov’un keman konçertosunda gösterişli, parlak bir orkestra kullanımı yoktur. Bestecinin amacı müziğin sadeliğini ve güzelliğini ön plana çıkartmaktır. Orkestra sade bir şekilde soliste eşlik etmekte, zaman zaman ön plana çıkmakta ve solisti tamamlayan bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır.

Glazunov keman konçertosu, en bilinen Rus keman konçertolarındandır. Çoğu usta kemancının repertuarındadır ve sıklıkla konserlerde seslendirilmektedir. Rus halk müziğini betimleyen bir konçertodur. Konçertoda sıkça kullanılan kromatik hareketler, Rus halk müziğini andırır. Glazunov’un, çoğu konçertosunda sıkça tempo değişiklikleri olmaktadır. Bestecinin bir önceki nesli olan Tschaikovsky, nota yazımında çoğu şeyi solistin yorumuna bırakır. Fakat Glazunov notada, tempo değişiklikleri ve nüansları çok detaylı bir şekilde belirtmiştir.

Konçerto la minör tonunda bestelenmiştir. İlk bölümün temposu “Moderato” olarak belirtilmiştir. Senfonik bir giriş ile değil de, Mendelsshon’un Opus 64 Mi Minor Keman Konçertosu’nda olduğu gibi, solistin egemenliğinde başlamaktadır. İlk ölçüde klarnet ve fagot tremololar ile girişi verir ve son dörtlükte solist girer. İlk dört ölçüde orkestra sadece eşlik yapmaktadır. A teması iki cümleden oluşan bir periyoddur. Dolce espressivo başlamaktadır. İlk sekiz ölçü birinci cümle, ikinci sekizinci ölçü ikinci cümledir. Klarnet ve fagot üçlemeler ile ritmik altyapıyı oluşturmaktadır. 1 numaranın 3. ölçüsünde bu ritmik yapıya flüt de katılmaktadır. İkinci cümlede ana tema küçük üçlü yukardan duyulmaktadır. 15. ölçüde fagot ve viyolonsel temayı duyururken keman, 32’lik notalardan oluşan çıkıcı gamlar yaparak onlara eşlik etmektedir.

-15-16 ölçüdeki 32’lik çıkışlar-

18 numarada Animato temposunda, ana temayı andıran kromatik oktav şeklinde aşağıya doğru inen, üçlemelerden oluşan 6 ölçülük bir ek başlamaktadır. 22 numarada bu hareket, calando bir şekilde ritardando ile bağ köprüsüne bağlanır.

-18 numaradaki 6 ölçülük ek-

18 numarada Animato’ya dönen tempo 24. ölçüde tekrar İlk tempo moderatoya döner. 24. ölçüden, B temasının başladığı 37. ölçüye kadar bir bağ köprüsü vardır. Keman çıkıcı gamlar yaparak, flüt, obua, klarnet ve fagot ile diyalog içerisinde.

29. ölçüde birinci ve ikinci keman temayı duyurmaktadırlar. 31. ölçüden itibaren orkestra uzun ses tutmakta ve solo kemanı B temasına girerken ön plana çıkarmaktadırlar.

-37. ölçü B Teması-

37. ölçüde Dolce Tranquillo bir şekilde B teması başlamaktadır. B temasında ton fa majördür. A temasındaki gibi birbirine yakın aralıklı seslerden değil, büyük aralıklı seslerden oluşmaktadır. B teması 8 ölçü birinci cümle, 11 ölçü ikinci cümleden oluşan, genişletilmiş periyottur. B temasının girişinde soliste yaylı çalgılar eşlik etmektedir. İlk 3 ölçüde birinci keman sonraki 3 ölçüde ise viyola ile kontrpuan kullanımı göze çarpar. 43. ölçüde tempo canlanarak animando olmakta, 44. ölçüde tekrar bir ritardando ile ikinci cümleye devam etmektedir. 5 numarada ikinci cümle başlamaktadır. Burada B teması bir ses üstten tekrar duyulmaktadır. 6 numarada B temasını birinci keman seslendirmektedir. Solo keman bu sırada temaya eşlik etmektedir.

7 numaradan 8 numaraya kadar olan bölüm sonuç bölmesidir. Kemanda 32'lik çıkıcı gamlar hızlı pasajlar görülmektedir. 8 numarada solo keman susmakta, orkestra A temasını transforme şekilde, küçülmüş uzunluklarla çalarak aşağıya doğru inmektedir. 9 numarada ton re bemol majöre doğru geçiş yapmaktadır. 10 numaraya kadar keman, 5 ölçü gelişme bölümüne doğru götürmektedir.

-Gelişme Bölümü-

10 numarada, re bemol majör tonunda gelişme bölümü başlamaktadır. Gelişme bölümünde orkestrada her enstrüman zaman zaman sololar çalmaktadır. Orkestra partisinde kontrpuan kullanımı göze çarpmaktadır. Bu bölümde arp sıklıkla kullanılmış ve renk katmıştır. Tema aynı konçertonun başındaki gibi dolce espressivo başlar ve tempo biraz daha ağır olan “Andante”dir.

-101. ölçüdeki altılı çift sesler-

101. ölçüde altılı çift sesler virtüöziteyi gösterircesine kullanımı göze çarpar. 12 numarada tema iki oktav yukardan duyulmaktadır. Klarnet üçleme tempoda yukarı aşağı hareketi ile kemana eşlik etmektedir. 112. ölçüde ton modülasyon yaparak la majöre geçer. 112-113 ölçüler arasında obuanın solosu duyulur. 13 numaradan itibaren kemanda çok da sık kullanılmayan çift diyezlerin bolca geçtiği hızlı pasajlar gelmektedir. 15 numarada ton tekrardan re bemol majöre dönmektedir. Flüt klarnet ve fagot temayı ritmik olarak işleyerek duyurur. 18 numarada viyola ve fagot A temasını do diyez minör tonunda duyurur. 18 numaranın 5. ölçüsünde flüt ve obua B temasını fa diyez minör tonunda duyurur. 19 numarada ise flüt ve keman si bemol majör tonunda B

temasını duyurmaktadır. 20 numaradan 22 numaraya kadar keman onaltılık notalar ile hızlı bir şekilde gerginliği tırmandırırken, viyola ile obua 178. ölçüde A temasını duyurur. 22 numarada bütün orkestra temayı duyurur ve kemanın parlak akorları ile atışma içerisindedir. 23 numarada keman passionata bir şekilde altılı çift sesler ile A temasını çalar. 24 numaradan 25 numaraya kadar keman soloyu oktavlı şekliyle çalarken flüt de 20 numaradaki solo keman pasajı gibi, onaltılık notalarla eşlik ederek heyecanı arttırmaktadır. 25 numaraya kadar heyecanlı bir şekilde yükselen gidişat aşağıya doğru gitmeye başlar ve 207. ölçüde rallentando ile keman susar.

-26 numara B teması-

26 numarada B teması tekrar do majör tonunda duyurulur. 27 numarada aynı tema re minör tonundan duyulur. Orkestrada flüt gene solo kemanın 20 numarada yaptığına benzer şekilde eşlik eder. 230. ölçüde keman 4 ölçülük onaltılık pasajlarıyla kadansa gireceğini belli eder.

233. ölçüde kadans başlar. Glazunov kadansı kendisi yazmıştır. Kadans içinde çoğu kez A ve B temaları farklı tonlarda duyulmaktadır. Çift sesler, üçlü ve altılılar, onlular ve pizzicato gibi kemanın olanakları kullanılarak, virtüöziteyi gözler önüne seren bir kadans görülmektedir. Özellikle sol elin hem temayı hem de eşliği çift ses olarak aynı anda çaldığı 243-244, 254-258 arasındaki ölçüler ile 259. ölçüden başlayarak kadansın sonuna kadar, önce üçleme sonra dörtleme son olarak da altılama şeklinde devam eden pasaj solisti oldukça zorlamaktadır.

29 ve 30 numaralar animando bir şekilde “Allegro” bölümüne geçileceğini haber verir. Çello ve kontrabas uzun ses “mi” tutar. Solo keman önce do majör, sonra re majör son

olarak da do diyez minör tonlarında modülasyonlar yaparak hareket eden altılı arpejler ve triller yapar ve son derece virtüözik bir şekilde, ara vermeden final bölümüne geçilir.

Final bölümü rondo formunda yazılmıştır. Bu bölümün temposu allegro olarak belirtilmiştir. Tema, geleneksel Kazak dansı müziklerine benzer. Trompetlerin 4 ölçülük girişiyle A teması başlar. Daha sonra solist timpaninin tremoloları eşliğinde, trompetlerin çaldığı temayı çift ses çalarak tekrar ederek girer. Ardından trompetlerin solo kemana soru sorarcasına çaldığı dört ölçüden sonra keman, cevap verircesine temayı sonlandırır.

-33 numara-

33 numarada solist temayı la ve mi tellerinde virtüozite katarak renklendirir. Flajole tekniği ve pizzicato tekniği kullanarak devam ettirir. Bu sırada kemani pikolo taklit eder ve orkestra armonik bir yaylı pizzicato ile eşlik eder. Keman ve pikolonun atışması 35 numaraya kadar devam eder. 35 numarada bütün orkestra temayı çalar.

36 numarada mi majör tonunda B teması başlar. B temasının ritmik yapısı A temasına benzer fakat A temasına göre duygusal bir anlatımı vardır. B teması 38 numaranın ilk üç ölçüsünde üçlü çift sesli pasajlar ile devam etmektedir. 38 numaranın 5. ölçüsünde aynı pasaj ritmik olarak işlenmiş ve sonunda altılı çift sesler de eklenmiş bir şekilde gelmektedir. 39 numara “poco animato” bir tempoda inici ve çıkıcı arpejlerle ve büyük aralıklı atlamalar ile devam etmektedir.

40 numarada A teması özet şeklinde orkestra tarafından çalınır. Hemen ardından 41 numarada re majör tonunda C teması girmektedir. Çelloların ritmik altyapısı ve fagotların uzun sesi eşliğinde solo keman girer. Sol telinde ardışık aşağı yay ile vurmali çalgı gibi temayı duyuran keman, 42 numarada bu temayı ritmik olarak işler ve inceden duyurur. Çelloların C temasının başında duyurduğu ritmik figüre kontrabaslar da pizzicato şeklinde katılır ve fagotun tuttuğu uzun ses kornolara geçer. 43 numarada C teması tekrardan işlenmiş bir şekilde orkestra tarafından devam eder.

-44 numara-

44 numarada çift ses pasajları ile keman girer. Bu pasajda da kadansta ve ikinci bölüme geçerken kullanıldığı gibi, üst ses temayı çalarken alt ses üçlü aralıklı tek ses çalarak renk katar. 45 numarada temayı 4 ölçü korno, sonraki 4 ölçüde obua çalar. Keman tremoloları ile onlara eşlik eder. 45 numaranın 9. ölçüsünde keman re, la ve mi telleri arasında parlak atlamalı pasajları ile devam eder. Bu sırada temayı orkestra çalar.

-46 numara-

46 numarada do majör tonunda A temasının işlenmesi başlar. Keman gene sol telinde parlak bir şekilde temayı duyurur. Burada orkestrada kontrpuan kullanımı göze çarpar. 47 numarada eser sona doğru sürekli hızlanarak ilerlemeye başlar. 46 numarada do major tonunda gelen tema, 423. ölçüde la majör tonunda dolce bir şekilde gelir. 49 numaradan itibaren tempo piu animato bir şekilde artık iyice hızlanır. Keman bütün teknik olanaklarını sıkça kullanarak, sona doğru heyecanı hep yukarıda tutarak götürür. 50 numarada A teması işlenmiş bir şekilde duyulur. Solo keman burada oktav trill, flajole ve gitar gibi pizzicato tekniği gibi çoğu virtüozite tekniği kullanır. Konçertonun sonuna kadar devamlı solo keman ve orkestra arasında virtüözik atışmalar duyulur. Tempo sürekli hızlanır. 60 numarada artık doruk noktasına ulaşmış bir şekilde eser gösterişli bir şekilde son bulur.

4. BÖLÜM: SONUÇ

Alexander Konstantovich Glazunov, Rus Beşleri'nin izinden giderek Rus müziği geleneğine bağlı kalmış, romantik dönemin en son temsilcilerindendir. Eserlerinde, Rus halk destanları, şarkıları ve kültürünü yansıtmış, besteciliği ve orkestra şefliğinin yanında St. Petersburg Konservatuarı'nda otuz yıla yakın hizmet vererek ulusal ve uluslararası çok sayıda sanatçıların yetişmesine katkıda bulunmuş, yine çok sayıda senfoni, bale, oda müziği, koro eserleri ve konçertolar bestelemiştir.

Bu çalışma ile ulaşılan sonuçlar şunlardır:

Glazunov'un müzikal stili daha iyi anlaşılmıştır.

Glazunov'un Opus 82 La Minör Keman Konçertosu, Rus romantik döneminin doruğunda yazılmış ve Rus kültürünün dokusunu yansıtmaktadır. Glazunov, kemanın pek çok müzikal olanağını kullanmış ve virtüoziteyi ön plana çıkartmıştır.

Glazunov'un Opus 82 La Minör Keman Konçertosu'nda gösterişli ve parlak bir orkestra kullanımından çok, orkestranın rolü daha çok eşlik niteliğindedir.

Glazunov'un Opus 82 La Minör Keman Konçertosu, klasik üç bölümlü konçerto formunda kabul edildiği gibi, birbirine bağlı 2 bölümden oluşmuş bir konçerto olarak da düşünülebilir.

Bu çalışmada, Glazunov Opus 82 La Minör Keman Konçertosu, müzikal yönden incelenmiştir. Aynı eserin teknik yönden incelenmesi önerilmektedir.

Glazunov'un Opus 82 La Minör Keman Konçertosu'nda, sıkça ton değişimleri ve ritmik değişiklikler görülmekte ve yorumcunun dikkatle eseri okuması önerilmektedir.

KAYNAKÇA

Blom, E. (1955). *Grove's Dictionary of Music and Musicians*. New York: St.Martin's Press Inc.

İlyasoğlu, E. (2009). *Zaman İçinde Müzik*. Ankara: Remzi Kitapevi.

Koray, F. (1957). *Müzik Formları*. İstanbul: Maarif Basımevi.

Kütahyalı, Ö. (1981). *Çağdaş Müzik Tarihi*. Ankara: Varol Matbaası.

Sadie, S. (2001). *The New Grove Dictionary of Music and Musicians*. New York: Oxford University Press.

Say, A. (2005). *Müzik Ansiklopedisi*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.

Grove Music Online. <http://www.oxfordmusiconline.com> Erişim: 02.05.2015

[http://imslp.org/wiki/Violin_Concerto,_Op.82_\(Glazunov,_Aleksandr\)](http://imslp.org/wiki/Violin_Concerto,_Op.82_(Glazunov,_Aleksandr))
Erişim: 01.06.2015

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı Soyadı : Anıl Arda Karakaya

Doğum Yeri ve Tarihi : Ankara, 26.04.1991

Eğitim Durumu

Lisans Öğrenimi : Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı

Müzik Bölümü/Yaylı Çalgılar Anasanat Dalı

Yüksek Lisans Öğrenimi : Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü

Müzik Bölümü/ Yaylı Çalgılar Anasanat Dalı

Bildiği Yabancı Diller : İngilizce, Almanca

İş Deneyimi

Çalıştığı Kurumlar : Yüzüncü Yıl Üniversitesi Türk Müziği Devlet Konservatuvarı

Glazounow
Concerto in A Minor
Op. 82

dolce espressivo

Violin

PIANO

molto espressivo

p 3 3 6

[illegible]

A musical score for the song 'The Rose Tree'. It features three staves: a vocal line at the top, a piano accompaniment in the middle, and a bass line at the bottom. The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The music is written in a traditional style with various musical notations including notes, rests, and bar lines.

2 animato $\text{♩} = 112$

f

f 3 3 3 3

Ossia: *f* 3 3 3 3

mf

espresso

mf 3 3 3

First system of a musical score. It consists of a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (grand staff). The vocal line features a melodic line with many slurs and ties. The piano accompaniment has a steady eighth-note pattern in the right hand and a more complex bass line in the left hand.

Second system of the musical score. It includes a vocal line and a piano accompaniment. Above the vocal staff, the tempo markings *calando*, *rit.*, a boxed number **3**, and *a tempo* are present. The piano accompaniment starts with a *pp* (pianissimo) dynamic and includes various chordal textures and moving lines in both hands.

Third system of the musical score. It features a vocal line and a piano accompaniment. The piano accompaniment includes dynamics such as *p* (piano), *mf* (mezzo-forte), and *pp* (pianissimo). The system concludes with a double bar line and a repeat sign.

Fourth system of the musical score. It includes a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line has a *dim.* (diminuendo) marking. Above the vocal staff, the tempo marking *a piacere* is present. The piano accompaniment features a *mf* (mezzo-forte) dynamic and concludes with a final cadence.

4 *in tempo*

dolce
tranquillo

p

5

animato

rit. *a tempo*

mp *mf* *p*

3 7

5 3

animando

cresc.

espress. *cresc.*

10 11 12 13

11 13

calando

mf *dim.*

dim.

14 15 16 17

15 17

6 *rit.* *a tempo*

mf *dolce espressivo* *cresc.*

mp *cresc.*

animando

p *cresc.*

mf *pp cresc.*

7 *Più mosso.* $\text{♩} = 120$

f *ff*

p *sf* *p* *sf* *f*

dim.

Tempo I.

p *cresc.* *f* *mf*

dim. *p*

dim. *calando* *p*

mf

9 Tranquillo. $\text{♩} = 76$

p

[10] Andante. ♩ = 56
rit.
dolce esbr.
sul G.
p

[11]
espress.
pp

passionato
cresc.
f
mf
cresc.
mf

12

p *mf* *p* *mf*

cresc. *f* *cresc.* *mf*

p *mf* *p* *mf*

13 *agitato* *piu p* *p*

p *mf* *p* *mf*

f *f* *f*

p *mf* *p* *mf*

14

mf dim.

This system contains measures 14 and 15. Measure 14 features a complex melodic line in the right hand with many accidentals and a supporting bass line. Measure 15 continues the melodic development. Dynamics include *mf* and *dim.*

calando

p

This system contains measures 16 and 17. Measure 16 has a melodic line marked *calando* (rushing) and *p* (piano). Measure 17 continues with a similar texture. Dynamics include *p*.

15 *a tempo*

mf

This system contains measures 18 and 19. Measure 18 is marked *a tempo* and *mf*. Measure 19 continues the melodic and harmonic progression. Dynamics include *mf*.

p mp cresc.

pp cresc.

This system contains measures 20 and 21. Measure 20 has dynamics *p*, *mp*, and *cresc.* Measure 21 has dynamics *pp* and *cresc.*

First system of musical notation, featuring piano (p) and piano molto (p_{mo}) dynamics.

Second system of musical notation, featuring mezzo-forte (mf) and piano (p) dynamics. Measure 17 is indicated.

Third system of musical notation, featuring piano (p) and piano molto (p_{mo}) dynamics. Measure 18 is indicated.

Fourth system of musical notation, featuring piano (p) and piano molto (p_{mo}) dynamics. Measure 18 is indicated. Tempo I.

Fifth system of musical notation, featuring piano (p) and piano molto (p_{mo}) dynamics. Tempo I.

[15]

riten. *a tempo*

mf *p*

Musical score system 1, measures 15-18. The system consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of two sharps (F# and C#). It begins with a half note G4, followed by a quarter note A4, and then a half note B4. The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. It begins with a half note G3, followed by a quarter note A3, and then a half note B3. The system concludes with a double bar line.

riten. poco

mf

Musical score system 2, measures 19-21. The system consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of two sharps. It begins with a half note G4, followed by a quarter note A4, and then a half note B4. The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. It begins with a half note G3, followed by a quarter note A3, and then a half note B3. The system concludes with a double bar line.

[20] Più animato. ♩ = 112.

mf *p* *simile*

a tempo *p*

Musical score system 3, measures 22-25. The system consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of two sharps. It begins with a half note G4, followed by a quarter note A4, and then a half note B4. The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. It begins with a half note G3, followed by a quarter note A3, and then a half note B3. The system concludes with a double bar line.

p

Musical score system 4, measures 26-28. The system consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of two sharps. It begins with a half note G4, followed by a quarter note A4, and then a half note B4. The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. It begins with a half note G3, followed by a quarter note A3, and then a half note B3. The system concludes with a double bar line.

Musical score system 5, measures 29-31. The system consists of two staves. The upper staff has a treble clef and a key signature of two sharps. It begins with a half note G4, followed by a quarter note A4, and then a half note B4. The lower staff has a bass clef and a key signature of two sharps. It begins with a half note G3, followed by a quarter note A3, and then a half note B3. The system concludes with a double bar line.

First system of a musical score. It consists of three staves. The top staff has a treble clef and contains a complex, fast-moving melodic line with many sixteenth and thirty-second notes. The middle staff has a treble clef and contains a more melodic line with some rests. The bottom staff has a bass clef and contains a rhythmic accompaniment. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) and *espress* (espressivo).

Second system of the musical score, continuing the three-staff arrangement. The top staff continues the fast melodic line. The middle and bottom staves continue their respective melodic and rhythmic parts. The dynamics remain consistent with the previous system.

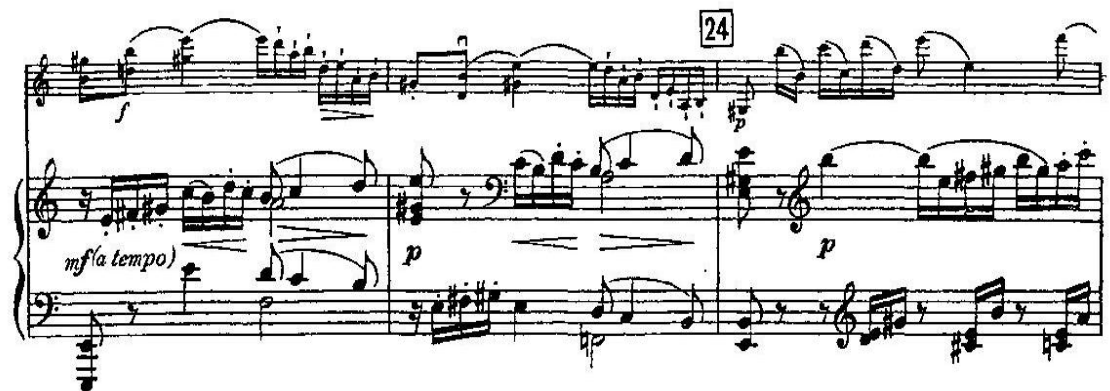
Third system of the musical score, starting with a measure number box containing the number 22. It features a key signature change to three flats (B-flat, E-flat, A-flat). The top staff has a treble clef and contains a melodic line with some rests. The middle staff has a treble clef and contains a melodic line. The bottom staff has a bass clef and contains a rhythmic accompaniment. Dynamics include *ff* (fortissimo), *pesante* (heavy), *Ossia:*, *p sub.* (pianissimo), and *tremolo*.

Fourth system of the musical score, starting with a measure number box containing the number 23. It continues the three-staff arrangement. The top staff has a treble clef and contains a melodic line. The middle staff has a treble clef and contains a melodic line. The bottom staff has a bass clef and contains a rhythmic accompaniment. Dynamics include *passionato* (passionate), *p* (piano), and *p sub.* (pianissimo).

First system of musical notation. The top staff contains a melodic line with various intervals and a fermata. The bottom staff contains a piano accompaniment with a *mf* dynamic marking and a *mf colla parte* instruction.

Second system of musical notation. The top staff contains a melodic line with a measure number **24** in a box. The bottom staff contains a piano accompaniment with a *mf (a tempo)* dynamic marking and a *p* dynamic marking.

Third system of musical notation. The top staff contains a melodic line with various intervals and a fermata. The bottom staff contains a piano accompaniment with a *p* dynamic marking.

Fourth system of musical notation. The top staff contains a melodic line with various intervals and a fermata. The bottom staff contains a piano accompaniment with a *p* dynamic marking.

First system of musical notation, measures 1-4. The music is in 3/4 time and features a complex, chromatic melody in the right hand and a supporting bass line in the left hand.

Second system of musical notation, measures 5-8. Measure 5 is marked with a box containing the number 25 and the word *animato*. The system includes dynamic markings *cresc.*, *f*, and *mf*. The right hand features triplets in measures 6 and 7, and the left hand has a triplet in measure 7.

Third system of musical notation, measures 9-12. The music continues with a dense, chromatic texture in both hands.

Fourth system of musical notation, measures 13-16. Measure 13 is marked with a box containing the number 8. The system includes dynamic markings *mp* and *rall.*. The right hand features a triplet in measure 14 and a sextuplet in measure 15. The left hand has a triplet in measure 14.

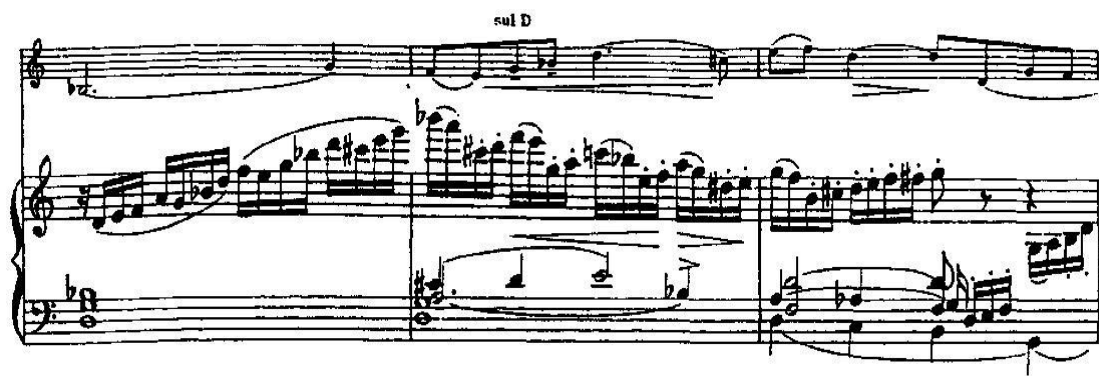
First system of a musical score, featuring a grand staff with treble and bass clefs. The music includes various note values, rests, and dynamic markings.

Second system of a musical score, starting with a measure number box containing the number 26. The system includes the instruction *sul G dolce* above the treble staff and *tranquillo* above the bass staff. The music features a variety of note values and rests.

Third system of a musical score, continuing the musical notation with various note values and rests.

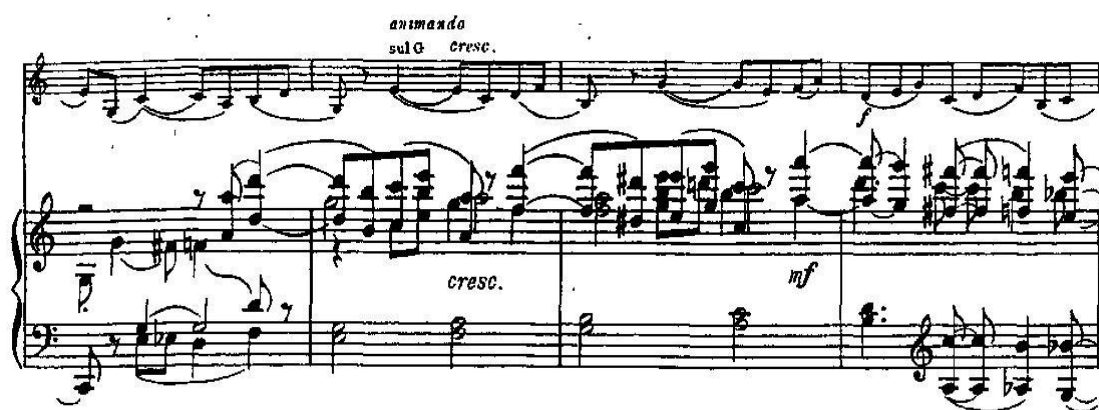
Fourth system of a musical score, starting with a measure number box containing the number 27. The system includes the instruction *sempre sul G* above the treble staff. The music is marked with *animando* and *mf* in the first part, *rallent.* in the second part, and *a tempo* and *pp* in the third part. The system concludes with a double bar line.

sul D

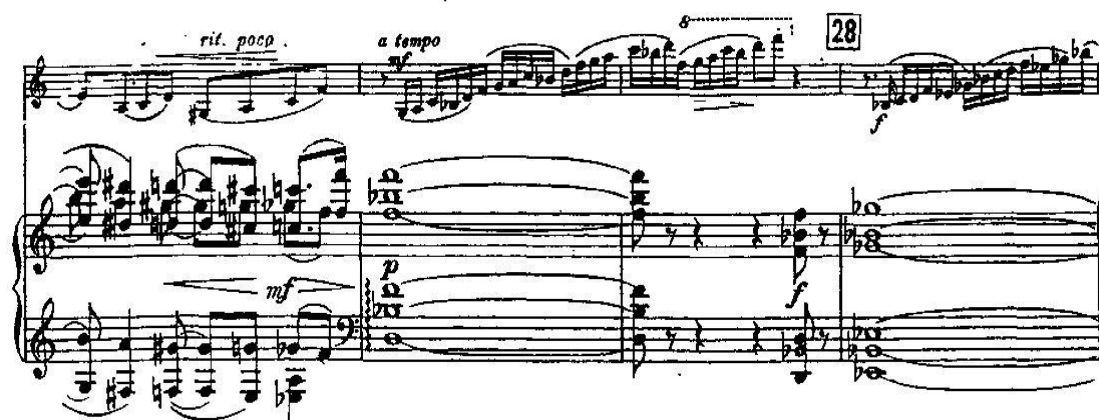
This system contains three staves. The top staff has a treble clef and a key signature of one flat. The middle and bottom staves are grand staves (treble and bass clefs). The music features a melodic line in the top staff and a more complex, arpeggiated accompaniment in the grand staves.

animando
sul G cresc.

This system continues the piece with three staves. The tempo and dynamics are marked 'animando' and 'cresc.'. The middle of the system has a 'cresc.' marking, and the end of the system is marked 'mf'. The accompaniment in the grand staves becomes more dense and rhythmic.

rit. poco a tempo

This system includes a tempo change from 'a tempo' to 'rit. poco' and back to 'a tempo'. It features a measure rest of 28 measures, indicated by a box with the number '28'. Dynamics include 'mf', 'p', and 'f'. The music shows a return to a more measured pace after the previous section.

Cadenza
a piacere

This system is a cadenza, marked 'Cadenza a piacere'. It consists of two staves. The top staff has a treble clef and a key signature of one flat. The bottom staff is a grand staff. The music is more melodic and less rhythmically driven than the previous sections.

This musical score is for a string quartet, consisting of four staves. The notation is complex, featuring many sixteenth and thirty-second notes, often beamed together in rapid passages. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 4/4. The score includes various dynamic markings such as *mf*, *f*, *dim.*, *p*, *pp*, *ppp*, *arco*, *pizz.*, *cresc.*, and *animando*. A section of the score is marked *Più sostenuto.* and includes the instruction *arco*. The score is divided into two systems, with a page number 30 centered between them. The first system contains 14 measures, and the second system contains 10 measures. The notation is dense, with many slurs and ties indicating long phrases. The bottom two staves (viola and cello) often play sustained chords or simple harmonic lines, while the top two staves (first and second violins) carry the more intricate melodic and rhythmic material.

mf *f* *dim.* *p* *len.* *pizz.* *f* *p* *Più sostenuto.* *arco* *p* *dim.* *animando* *cresc.* *f* *dim.* *pp* *ppp* *30* *p* *cresc.* *f* *dim.* *pp* *ppp*

mp cresc. f

p mf

dim. p cresc. f

cresc. f

31 Allegro. ♩ = 84

marcato mf marcato pp

32

f

First system of a musical score in G major (one sharp). The system consists of three staves. The top staff contains a single melodic line. The middle and bottom staves form a grand staff for piano accompaniment, featuring a complex texture with many beamed sixteenth notes in the left hand and chords in the right hand. A *pp* (pianissimo) dynamic marking is present in the middle staff.

Second system of the musical score, starting at measure 33. It continues the melodic and accompanimental themes from the first system. The piano accompaniment in the bottom staff features a steady eighth-note pulse. A *p* (piano) dynamic marking is present in the middle staff.

Third system of the musical score. The top staff continues its melodic line. The middle staff features a dense texture of beamed sixteenth notes. The bottom staff continues the eighth-note accompaniment. A *p* (piano) dynamic marking is present in the middle staff.

Fourth system of the musical score. The top staff continues its melodic line. The middle staff features a dense texture of beamed sixteenth notes. The bottom staff continues the eighth-note accompaniment.

First system of a musical score. It consists of three staves: a single treble staff at the top, and a grand staff (treble and bass) below. The key signature has two sharps (F# and C#). The top staff contains a melodic line with various ornaments (trills, grace notes). The grand staff features a complex piano accompaniment with many sixteenth-note patterns. A fermata with the number '8' is placed over the first measure of the piano part.

35

Second system of the musical score, starting at measure 35. It continues with the same three-staff layout. The piano accompaniment in the grand staff is highly rhythmic, featuring dense sixteenth-note chords and patterns. The top staff has a melodic line with some rests.

Third system of the musical score. The piano part in the grand staff includes a dynamic marking of *p* (piano) in the second measure. The top staff has a melodic line with a *grazioso* (graceful) marking above it in the second measure. The system concludes with a second ending bracket marked with a '2'.

Fourth system of the musical score. The piano part in the grand staff includes a dynamic marking of *mp* (mezzo-piano) in the fourth measure. The top staff has a melodic line with a *a piacere* (at pleasure) marking above it in the fourth measure. The system concludes with a second ending bracket marked with a '2'.

37

cresc. *f* *mf* *p*

p *cresc.* *mf*

38 *quasi Allegretto.*

espr. *p*

f *mf*

39 *animato poco*

f *mf* *p* *pp* *mf* *p* *pp* *mf*

First system of a musical score in G major (one sharp). The system consists of three staves. The top staff features a complex, rapid melodic line with dynamic markings *f*, *mf*, *f*, and *ff*. The middle staff contains chords and some trills, marked with *p* and *tr*. The bottom staff provides a bass line with chords, marked with *p* and *f*.

40

Second system of the musical score, starting at measure 40. It consists of three staves. The top staff has a simple melodic line. The middle staff features a dense, rhythmic chordal texture. The bottom staff continues the bass line with chords. The system concludes with a double bar line.

41

Third system of the musical score, starting at measure 41. It consists of three staves. The top staff has a melodic line with a dynamic marking of *f*. The middle staff has a dense chordal texture. The bottom staff has a bass line with a dynamic marking of *mf*. The system concludes with a double bar line.

42

Fourth system of the musical score, starting at measure 42. It consists of three staves. The top staff has a melodic line with a dynamic marking of *p*. The middle staff has a dense chordal texture with dynamic markings of *p* and *pp*. The bottom staff has a bass line with a dynamic marking of *mf*. The system concludes with a double bar line.

First system of a musical score in G major (one sharp). The top staff features a complex melodic line with many beamed sixteenth notes and trills. The bottom staff provides a harmonic accompaniment with eighth notes.

Second system of the musical score, starting at measure 43. It continues the melodic and harmonic themes from the first system, with dynamic markings of *f* (forte) and *mf* (mezzo-forte) appearing in the piano part.

Third system of the musical score. The piano part includes dynamic markings of *f* (forte), *p* (piano), and *mf* (mezzo-forte). The system concludes with a trill in the upper voice.

Fourth system of the musical score, starting at measure 44. The piano part begins with a *p* (piano) dynamic marking. The system ends with a final chord in the piano part.

45 *tremolo*

mf

8

p

pp

mf *cresc.* *trb* *cresc.* *f*

mf *cresc.* *trb* *cresc.* *f*

46 *ff* *ff* *f* *pp*

ff *ff* *f* *pp*

41 *animando poco a poco*

cresc. *mf*

p

48 *mf*

p *sempre animato*

[49] Più animato, vivo. $\text{♩} = 138$.

Measures 49-50 of the musical score. The music is in 2/4 time with a key signature of two sharps (F# and C#). Measure 49 features a melody in the right hand with eighth and sixteenth notes, and a bass line in the left hand. A dynamic marking of *mf* is present. Measure 50 continues the melody and bass line, with a dynamic marking of *p* and a crescendo hairpin.

[50]

Measures 50-51 of the musical score. Measure 50 continues the melody and bass line from the previous system, with a dynamic marking of *f*. Measure 51 features a melody in the right hand with eighth and sixteenth notes, and a bass line in the left hand. A dynamic marking of *pp* is present.

[51]

quasi guitarra

Measures 51-52 of the musical score. Measure 51 features a melody in the right hand with eighth and sixteenth notes, and a bass line in the left hand. A dynamic marking of *f* is present. Measure 52 continues the melody and bass line, with a dynamic marking of *pp*.

52

8

f *pp* *f*

53

penante *arco* *sul G*

8

f *mf* *p*

54

delacché

mf (ossia: spiccato)

p *mf* *p*

8

p *mf*

55 *sempre più animando*

First system of musical notation, measures 55-56. The right hand features a rapid, ascending and descending scale-like passage. The left hand provides harmonic support with chords and moving lines. Dynamics include *cresc.*, *f*, *p*, and *cresc.*.

Continuation of the first system, measures 55-56. The right hand continues the melodic line with some rests. The left hand features more complex rhythmic patterns, including triplets. Dynamics include *mf*, *p*, and *cresc.*.

56 $\text{♩} = 160.$

Second system of musical notation, measures 57-58. The right hand continues the melodic line. The left hand features chords and moving lines. Dynamics include *f*, *mf*, *p*, and *pp*.

Continuation of the second system, measures 57-58. The right hand continues the melodic line. The left hand features chords and moving lines. Dynamics include *mf*, *p*, and *pp*.

57

cresc.

f

p

f

Ossia: etc.

Ossia: etc.

p

p

58

f

mf

p

p

pp

59 *sempre animando*

f *mf* *p* *mf*

60

dim. *pp*

61

cresc. *mf* *p*

62

p *pp*

First system of a musical score in G major (one sharp). The upper staff features a rapid, ascending sixteenth-note scale. The lower staff provides harmonic support with chords and moving lines. Dynamics include *cresc.* and *f*. A fermata is placed over the final measure of the system.

Second system of the musical score, starting with measure 63 in a boxed measure number. The upper staff has a melodic line with some rests. The lower staff contains dense chordal textures. Dynamics include *mf*, *pp*, *f*, and *p*.

Third system of the musical score, starting with measure 64 in a boxed measure number. It includes an *Ossia:* section for the upper staff, which is a shorter, simplified version of the main melody. Dynamics include *mf*, *ff*, and *f*.

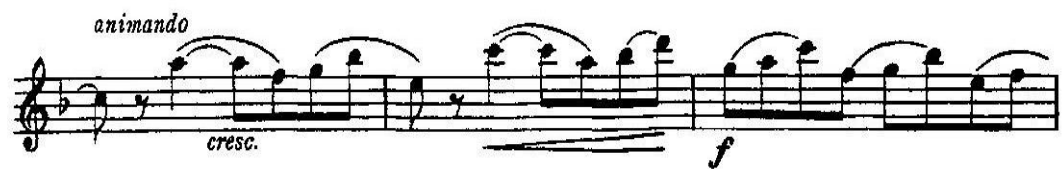
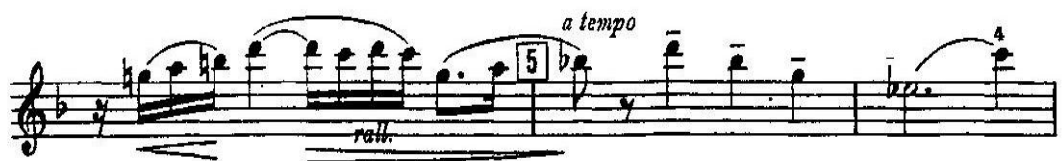
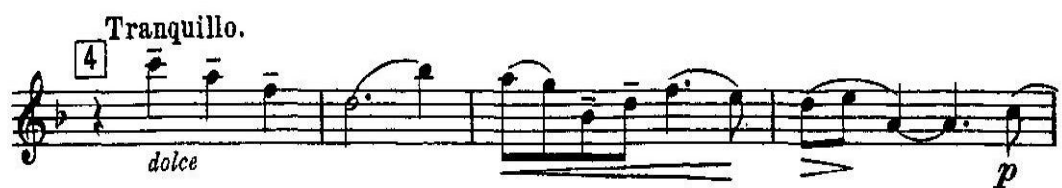
Fourth system of the musical score. The upper staff continues with a melodic line. The lower staff features a series of chords with dynamic markings *p cresc.*, *mf cresc.*, and *f*. An *Ossia:* section is also present for the upper staff.

Concerto in A Minor
Op. 82

VIOLIN

Moderato. M.M. ♩: 92.
Solo dolce espressivo

The violin score is written in A minor (three sharps: F#, C#, G#) and 4/4 time. It begins with a *Moderato* tempo of 92 beats per minute, marked *Solo dolce espressivo*. The first system (measures 1-4) features a melodic line with a triplet in measure 3. The second system (measures 5-8) includes a first ending bracket labeled '1' and a *p* dynamic. The third system (measures 9-12) shows a *cresc.* marking and a *f* dynamic. The fourth system (measures 13-16) is marked *Animato* (112 beats per minute). The fifth system (measures 17-20) contains a second ending bracket labeled '2' and a *f* dynamic. The sixth system (measures 21-24) includes a *calando* marking and a *riten.* marking. The seventh system (measures 25-28) is marked *a tempo* and *f*. The eighth system (measures 29-30) includes a *Tutti* marking and a *Viol. I.* label.

6 *a tempo*

mf *cresc.*

animando *cresc.* *p*

7 Più mosso.

f *ff*

dim. *p* *cresc.*

8 Tutti (Tempo I.) *calando* Celli e Bassi.

f *rallent.*

The musical score is written on a single staff in treble clef. It begins with measure 6, which is marked 'a tempo' and 'mf'. The melody consists of eighth and sixteenth notes, with a 'cresc.' marking. Measure 7 is marked 'Più mosso.' and 'f', with a 'ff' marking. The melody continues with eighth and sixteenth notes, and a 'dim.' marking. Measure 8 is marked 'Tutti (Tempo I.)' and 'calando', with a 'f' marking. The melody ends with a 'rallent.' marking. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings.

9 Tranquillo. (♩.76)
Clar. Solo 2
p

10 Andante. (♩.56)
Sul G.
dolce espressivo

11
cresc. *f* *passionato*

12
dolce *cresc.*

13 *agitato*
f *più piano*

14

3 2 3 4 0 1 4 1 1 0

calando

dim.

p

15

a tempo *mf*

mp *mp* *cresc.*

16

f *più piano*

p *mf*

17

mf *dim.* *tr.*

pp

pizz.

18

Tempo I.

rit. a tempo rit.

1 4 1

19 Tutti
a tempo
Viol. I. Fl. *riten.*

20 *a tempo* Più animato
Solo
poco a poco *mf* *p*

segue

21 *mf* *cresc.*

pesante
Viol. I. Solo
Tutti
(Ossia.)

22

passionato

mf

ossia

23

colla parte

a tempo

f

mf

24

p

animato

cresc.

f

25

rallent.

Tutti

Veelli.

Viol.I.

Veelli.

Tranquillo.

26

sul G
Solo

dolce

animando

sempre sul G

rall.

27 a tempo

sul D

animando
sul G

cresc.

rit. poco

28

Cad. a piacere

p ten.

dim.

pizz.

Più sostenuto.

arco

sul II-III C.

p

dim.

29 *Animando.* (♩.♩.)

Violon.

p

cresc.

pp

dim.

Timp.

The musical score consists of three staves. The top staff is for Violon, the middle for Orchestre (Ve. C. B.), and the bottom for Corni. The Violon part begins with a melodic line in G minor, marked 'p' and 'dim.'. The Orchestre part provides a rhythmic accompaniment of sixteenth notes, marked 'pp' and 'cresc.'. The Corni part features a melodic line with triplets and sixteenth notes, marked 'dim.' and 'Timp.'.

30

p *cresc.* *f*

Vc. C. B.

Corni (coperti)

dim. *mp*

Timp.

C. B. Vc.

cresc. *f* *dim.*

Cle. Fag.

p *cresc.* 8 0

Timp.

Trombe.

31 Allegro. (♩. ♩.)

Solo marcato

p

Trombe.

This musical score consists of nine staves of music in G major (one sharp). The notation includes various musical symbols such as notes, rests, beams, and dynamic markings. The score is divided into sections for Trombe (Trombones) and Viol. I. (Violin I).

Staff 1: Trombe. **32**

Staff 2: Solo

Staff 3: **33** *p*

Staff 4: **34**

Staff 5: **35** Viol. I. *Tutti*

36 Solo *grazioso*
p

37 *a tempo*
a piacere *p* *cresc.*

38 Quasi Allegretto.
f *mf* *p*

39 *animato poco*
f *mf*

40 Allegro.
f *ff* *Solo* *Sul G* *f*

40 *tr* *v*

42 *tr* *p*

43 *Tutti*
Viol. I

44 *Solo* *mf* *tr*

45 *f* *tremolo* *p*

46 *cresc.* *ff* *ff* *Sul G*

47 *animando poco a poco*
Tutti *Corni I e II*

dolce

p

Solo

48

sempre animando

Più animato, vivo. $\text{♩} = 138$

49

mf

cresc.

50

ff

trm

51

f pizz. (quasi guitarra)

52

53

Sul G
pesante
arco

54

mf

8

55 (sempre più animando)

p *cresc.* *f*

p *cresc.*

mf *p* *cresc.*

56 $\text{♩} = 160$

f

f

restez *cresc.* *f*

57 *Viol. I* *Solo* *Tutti* *Viol. I*

ff *mf*

Tutti *Solo* *Tutti*

Ossia. ★) |

58 Solo
f *mf* *p*

59 *f* *mf* *sempre animando* *dim.*

60 *p* *cresc.*

61 *f*

62 *cresc.*

63 *f* *restez* *f* *Solo*

64 *ff* *ff* *Solo*

Ossia

II 1 3 4